

Ровами місяць тіні клав...
...Нема... ох, – болю, – жалю!..
І ніч спокійная текла
від жит до жит і далі.

Повітря-мед і дзвін цимбал
і бубен – серця весни...
Тобі ввесь біль, ввесь сум і шал...
Сказать тобі: – чудесно!..

Як так... то я піду... – Прощай!
Ох, чи це Ти зробила?!.
Чи Ти могла?!. Цвів молочай,
одцвів, зім'ятий, – за могилою...

За голову узявсь... ридав...
...Мені пісень печалі...
А ніч спокійная текла
від жит до жит і далі...